

جنگ گانگسترها و تدام توحش سرمایه در سوریه

در یک حرکت سمبلیک عکس «عمران» بچه زخمی شده در بمباران
بعنوان قربانی در وسط جنایتکاران قرار داده شده است

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

بار دیگر با انتشار تصاویر، از زیر آوار بیرون کشیدن «عمران» بچه پنج ساله‌ای که در بمباران شهر حلب سوریه زخمی شده بود، همچون «آیلان» که سال گذشته جسد به پشت افتاده اش در ساحل دریا پیدا شد، در شبکه های اجتماعی موجی از خشم و اعتراض را به راه انداخته است. قلب انسان با دیدن این تصاویر منقلب و وجدان انسان شرمگین می شود. این تصاویر بار دیگر تصویری واقعی از بربریتی که در سوریه در جریان است را ارائه می دهد. بربریتی که کلام قادر به توصیف آن نیست. زندگی در سوریه یعنی جنگ، بمب های بشکته ای، ناپالم، حملات هوایی، بمب گذاری انتحاری، قتل عام وحشیانه، گرسنگی، دربدری و در یک کلام جهنم واقعی و زمینی که انسان از بیان آن عاجز است.

اعتراضات بخصوص در شبکه های اجتماعی، بیشتر حول «سکوت جهانی» در باره شرایط سوریه، بخاطر جنگ سوریه بوده است. سوالی که به ذهن هر انسانی خطور می کند، این است که، آیا واقعا جامعه جهانی در رابطه با سوریه سکوت کرده است؟ یا اینکه خود گانگسترهای بزرگ و کوچک بخاطر منافع امپریالیستی شان عامل و مسبب این بربریت بوده اند و تداوم این بربریت نیز در راستای منافع شان است. هر موقع هم لازم شد از «عملیات بشر دوستانه» و یا تلاش در راستای صلح و آتش بس داد سخن داده اند. در این راستا سخنگوی وزارت خارجه آمریکا از گفتگوهای فشرده جان کری (وزیر خارجه آمریکا) با سرگئی لاوروف (وزیر خارجه روسیه) برای برقراری آتش بس در حلب را اعلام کرد. بر طبق این اظهار نظر رایزنی های میان مسکو و واشنگتن در جریان است تا آتش بس را در حلب تامین کند. البته روسیه نیز قبلا اعلام کرده بود که عملیات گسترده بشر دوستانه ای برای ایجاد مسیرهای امن برای خروج غیر نظامیان از حلب آغاز کرده است. برای آتش بس در سوریه، قرار است آمریکا و روسیه به توافق برسند! خود این مسئله به سادگی بیان حقیقت چرایی تداوم این بربریت در سوریه است.

بر خلاف عوامفریبی های جناحهای راست و چپ سرمایه (از آنارشپیستها گرفته تا جریان موسوم به کمونیسم کارگری)، در سوریه انقلابی در جریان نیست بلکه سوریه به میدان جنگ گانگسترها و تصفیه حساب آنها از یکدیگر تبدیل شده است. چندین سال است که کرکسها برای دریدن لاشه ای تحت نام «سوریه» به جنگ کثیف خود ادامه می دهند. این جنگ، جنگ جبهه کثیف امپریالیستی است که یکسوی آن آمریکا-عربستان-ترکیه و اقمار آنها و در سوی دیگر این جبهه سوریه-روسیه-ایران و اقمار اینها می باشد.

حلب زمانی بزرگترین شهر سوریه و یک کلان شهر چند میلیونی و قلب اقتصادی سوریه بود. به میمنت جنگ گانگسترهای ریز و درشت، تنها چند صد هزار غیرنظامی بصورت «اسیر» در آن شهر زندگی می کنند که شکل اردوگاه نظامی تحت محاصره را بخود گرفته است. این شهر در سالهای گذشته اغلب در کنترل مخالفان حکومت تحت حمایت آمریکا-عربستان و جانوران اسلامی بوده است. چند صد هزار «اسیری» که در منطقه تحت محاصره در شرایط جهنمی بسر میبرند، در هفته های گذشته بدلیل شدت گرفتن درگیری ها امکان دریافت هیچگونه کمک را نداشته اند. به دلیل نبود آب و برق در این مخروبه تحت محاصره، انسانها در معرض خطر ابتلا به بیماری های متفاوت هستند.

ما اعلام کرده ایم، جنگ جانیمان در سوریه، جنگی بر علیه طبقه کارگر بوده است. این جنگ نه تنها مانع شد تا طبقه کارگر سوریه، بخصوص متمرکز در حلب، مبارزه مستقل خود را حول خواسته‌های طبقاتی خود و در راستای منافع طبقاتی به پیش ببرد و به مبارزه طبقاتی دامن بزند بلکه طبقه کارگر را بلحاظ فیزیکی نیست و نابود کرد. آن تعداد هم که موفق به کوچ اجباری شدند، دیگر موقعیت طبقاتی سابق را ندارند، دیگر موقعیت کاری ندارند. قدرت کارگران در قدرت طبقاتی آنان، در قدرت آنان در اخلاص در چرخه انباشت سرمایه، تداوم و تشدید مبارزه طبقاتی و در نهایت در به چالش کشیدن نظام سرمایه داری است. کارگری که از موقعیت طبقاتی خود بیرون افتاده، آواره شده، در بدر شده، دیگر آن قدرت را ندارد.

این جنگ محصول بحران سرمایه داری در حال انحطاط می باشد که بخاطر آماده نبودن شرایط برای جنگ جهانی، شکل جنگهای منطقه ای بخود می گیرد. در عصر امپریالیسم، سرمایه برای حل بحران خود نهایتا به راه حل نهائی خود یعنی جنگ متوسل می شود. از سرتاپای نظام توحش سرمایه داری خون، کثافت و لجن می بارد. مادامیکه سرمایه داری به عمر ننگین خود ادامه میدهد، انسانها در چهار گوشه این کره خاکی آواره خواهند شد. سرمایه داری منشأ تمامی بدبختی ها و مشقات نه تنها برای طبقه کارگر، بلکه برای کل بشریت است.

برخلاف عوام فریبی هائی تحت عنوان «انقلاب سوریه» جنگ گانگسترهای ریز و درشت در سوریه، در راستای منافع امپریالیستی آنها و ریشه در گنبدگی نظام سرمایه داری دارد. طبقه کارگر در سطح جهانی و در فقدان دخالت طبقه کارگر سوریه، وظیفه بزرگی بر دوش دارد. به جای گوشت دم توپ شدن در جنگ گانگسترها، بجای تداوم بربریت، به جای تمکین به نظام کثیف سرمایه داری باید در راستای تحقق انقلاب کمونیستی برای پایان دادن به نکبت سرمایه داری کوشید.

فیروز اکبری
۳۰ مرداد ۱۳۹۵